

EΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Εγκυδοσιών

Συνδρομή Ιταλίας: «Εν Ελλάδι φρ. 10, έπειτα ἀλλοισπερ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαι ἀφέγονται απὸ
1 τανόντιον εκάστου ἔτους καὶ εἰναι ιτησίαι—Γραφεῖον τῆς Διεύθυνσεως: 'Οδός Σταδίου, 6.

Σφραγὶς τοῦ Διοτικητοῦ Βλοχοῦ καὶ Ζυγοῦ
ἐν ἑτεῖ 1832.

[Ἐκ τῆς Συλλογῆς Παύλου Λάμπρου].

Αἱ ἐπαρχίαι Βλογοῦ καὶ Ζυγοῦ ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἀπετέλουν μέρος τοῦ Σαντζακίου τοῦ Κάρσελι—τῆς κυρίως λεγομένης Αἰτωλίας καὶ Ακαρνανίας—(Βλ. Συλλογὴν Α. Ζ. Μάμουκα, τόμ. ΙΑ', σελ. 257, 259 καὶ 329.)

Ἐξ ἀμφοτέρων τούτων τῶν ἐπαρχιῶν ἀπεστάλησαν πληρεξούσιοι τὸ κατ’ ἀρχὰς εἰς Μεσολόγγιον κατὰ μῆνα Νοέμβριον τοῦ 1821 ἔτους καὶ συνειργάσθησαν μετὰ τῶν ἄλλων εἰς τὸν διοργανισμὸν τῆς Γερουσίας τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος. (Ἀντόθι Α', σελ. 23). Μετὰ δὲ ταῦτα παρήσαν τοιοῦτοι καὶ εἰς τὰς κατὰ καρύων συγκροτήσειςς Ἐθνικὰς Συνελεύσεις. Σημειώσω δὲ ὡρίζεν τὸ παρόδῳ, καὶ ἀπλάκης περιεργίας χάριν, ὅτι, ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους — τῷ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς ἐν "Αστρει: Β' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ὑποβληθέντι — τὰ ἔξ αὐτοῦ τοῦ Σ α ν ζ τ α κ ι ο ν ἐτήσια εἰσοδήματα τοῦ δημοσίου ἀνήρχοντο εἰς Γρ^ρ 581,150 (Ἀντόθι Β, σελ. 68, 110 καὶ Γ', σελ. 33-34.).

Τὸ εἰς τὸν τύπον τῆς παρατεθέσης σφραγίδος κεχαραγμένον 1832 ἔτος, αἵρει πάταχ ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ σφραγὶς αὗτη ἐχαράχθη μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ φιλόδιμου Κυρενῆτου τῆς Ἐλλάδος, ὅτε ὁ δεῖλις σύθεντος ἐν πολλοῖς τοῦ συμβόλου τοῦ Φοίνικος, ἀντικατέστη τὸ τῆς 'Αθηνᾶς.

Ἐν Ἀθήναις, κατὰ Σεπτέμβριον 1879. A. Z. M.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΒΕΡΟΑΙΝΟΥ¹

Filtrate moi,

Παραπονεῖσαι ὅτι πρὸ πολλοῦ δὲν σοὶ ἔγραψα,
καὶ τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι σκοπὸν εἶχον νὰ μὴ
σοὶ γράψω διόλου· διότι δὲν ἡξεύρω πῶς σὺ δ-
νομάζεις τὸ πρᾶγμα, ἀλλ᾽ ἐγώ, καὶ μὴ πρὸς βάρος
σου, τὸ λέγω ἀντικρυς κατάχρησιν ἐμπιστοσύ-
νης, τὸ πρὸς πᾶσαν σύμβασιν, ἀν δῆλος γραπτήν,
ἢ ἔστω καὶ προφορικήν, ἀλλὰ τούλαχιστον ὑπο-

TOMOE H'—1873

TOMOS II - 1875.

νοουμένην προσκρούον, νὰ δίψῃς οὕτω τὰς ἐπι-
στολάς μου, αὐτοσχεδίους, ἀβασανίστους, ἀδιορ-
θώτους, εἰς πάντας τοὺς ἀνέμους τῆς δημοσιό-
τητος. Καὶ ἀν ἔξιζον τὸν κύρωνα, ἔπρεπε σὺ νὰ
γίνῃς δὲ δῆμιός των;

Ἐκ περισσοῦ δὲ σοὶ λέγω ὅτι πλὴν ταύτης εἰχον καὶ ἄλλην σιωπῆς αἰτίαν, ἡς καὶ πάλιν ἡ εὑθύνη κατὰ μέρος μέχρι σου ἀναβαίνει. Ἰδού πῶς. Μεσοῦντος τοῦ Θέρους, οὐ μόνον κλείουσι πανεπιστημεῖα καὶ βιβλιοθήκαι καὶ ἀποδημούσιν οἱ καθηγηταί, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ὁπωσοῦν ἐπίσημοι θεωροῦσι σχεδὸν καθηκόν των νὰ ἐγκαταλίπωσι τὸ Βερολίνον· ὥστε καὶ ὅτε κατὰ τὸν μάξιμον ἡρώτησά τινα τῶν γνωρίσμων μου ποῦ Θά διέλθῃ τὸ Θέρος, «Εἰς τὴν ἔξοχήν, μοὶ εἶπε. Θέλω μοναξίαν εἰς ἀναψυχὴν ἐκ τῶν χειμερινῶν μου ἐργασιῶν.» — «Εἰς τίνα ἔξοχήν;» τὸν ἡρώτησα. — «Εἰς τὸ Βερολίνον, μοὶ ἀπεκρίθη. Τὸ Θέρος ἐγκαταλειπόμενον ὑπὸ τῶν κατοίκων του, γίνεται αὐτὸ μοναξία καὶ ἔξοχή.»

Αμα λοιπὸν ἥλθεν δὲ Ιούνιος, διά τινας δὲ
Ιούλιος, εἰ καὶ ἔρεχεν ἀδιακόπως καὶ κρουνη-
δόν, καὶ ἔπνεε μετ' ἀνενδότου ἐπιμονῆς παγε-
ρὸς ἀπὸ τῶν Οὐραλίων δὲ ἀπλιώτης, αἱ ἐπιση-
μότητες τοῦ Βερολίνου, πρὸς τὸ ἡμερολόγιον
μᾶλλον ἢ πρὸς τὸ θερμόμετρον ἀφορῶσαι, διε-
σπάρησαν πᾶσαι πρὸς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ
օρανοῦ. Ἀφ' οὗ λοιπόν, δημοσιεύσας τὰς ἐπι-
στολιμαίας συγγραφάς μου, μὲ κατέστησας εἰ-
δος ἐπισημότητος καὶ ἐμέ, ἐνόμισα διτὶ «ὑπο-
χρεοῖ ή εὐγένεια», καὶ μοι ἐπιβάλλει τὸ καθῆ-
κον τοῦ νὰ ἔξελθω καὶ ἔγω εἰς θερεινὴν περιο-
δίαν· τόσῳ δὲ μᾶλλον τοῦτο, καθ' ὅσον ἐπεθύ-
μουν καὶ νὰ ἴδω τινα μέρη τῆς Γερμανίας, καὶ
εἰς τὸ βχλάντιόν μου ἥσθανόμην τι ἔκτακτον,
περισσεύματά τινα ἐκ τῶν διδάκτρων & ἐλειπον-
τῶν διακοπῶν, καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν οἰκονο-
μιῶν προεργάμενα.

^γΑ, ναί; Περιλείχεσαι ἥδη, καὶ περιμένεις ὁ-
δοι πορικάς περιγραφάς, ἵνα κάμης αὐτῶν ἡζεύ-
ρουμεν ποίαν χρῆσιν. Θέλεις περιγραφὴν τῆς Γερ-
μανίας; Εὔκολώτατον, φίλατε. ^γΑπελθε εἰς
τοῦ Κ. Βιλέρηγ, ἀγόρασσον τριῶν ἡ τεσσά-
ρων δραχμῶν ἔνα Βέδεκερ, καὶ ἔχεις ὅσας θέ-
λεις περιγραφάς, ἀνωτέρας πάσης ἐπιστολῆς,
εἴτε ἐμῆς εἴτε ἀλλοι, καὶ μετάφρασζε ἐξ αὐτῶν
καὶ δημοσίευε, ἢν εὑρεστήσαι. Παρ' ἐμοῦ ὅμως

μὴ περιμένης νὰ σοὶ γίνω Παυσανίας τῆς Γερμανίας, ἐπαναλαμβάνων ὅσα μόριοι ἀλλοὶ εἶπον, καὶ λέγων αὐτὰ μυριοστῶς ἔκεινων ἀτελέστερα καὶ χειρότερα.

Ἄλλα θέλεις, μοὶ γράφεις, φιλικὰς καὶ ἐπιστολάς, καὶ μοὶ ὑπόσχεσαι... Ἐνθυμοῦμαι τὸ διεγυρίζεσσο δὲ τὸ ήπην εἰς τὴν Ἐλλάδα, ὅτι ἀδέξιος ἡ πολιτικὴ ἡ εἰς ζένας ὑποσχέσεις ἐποικοδομοῦσα, καὶ μὴ προνοοῦσα αὐτὴν ὑπέρ ἑαυτῆς. Μὴ θέλω λοιπὸν νὰ μὲ κατατάξῃς μετὰ τῶν ἀδεξίων, ὅσον καὶ ἀν δὲν εἴμαι πολιτικός, φιλικὰς ἐπιστολὰς μάλιστα, εἴμι πάντοτε πρόθυμος νὰ σοὶ ἀπευθύνω, τὰ ἵσα ἀπεκδεχόμενος, ἀλλὰ θὰ μοὶ ἐπιτρέψῃς νὰ λάθω τὰ ἴδια μου ἀσφαλιστικὰ μέτρα κατὰ πάσης ἐνδεχομένης καταχρήσεως ἐν τῷ μέλλοντι. Ταῦτα δ' εἰσὶν ὅτι θέλω σοὶ περιγράψει μετὰ πάσης ἀκριβείας πάντα τὸ ἀφορῶντα τὴν διὰ σὲ καὶ τὴν φιλίαν σου πολύτιμον ὑπαρξίαν μου, ποῦ κατέλυσα, τὶ ἐπλήρωσα, τὶ ἔφαγον, ποῦ καὶ πῶς ἐκοιμήθην, καὶ τὰ σπουδαῖα ταῦτα συμβάντα ἔχεις πλήρη ἀδειαν νὰ τὰ δημοσιεύῃς. Ο χάρτης εἶναι γνωστὸς διὰ τὴν ὑπομονήν του. Ἀρκεῖ καὶ ἀναγνώστας νὰ εύρῃς ἔχοντας τὴν αὐτὴν ἀρετήν.

Καὶ ἵνα σοὶ δῶσω μικρὸν δεῖγμα τῆς μεθόδου μου, ἀρχομαι ἀπ' αὐτοῦ τοῦ μέσου τῆς ὁδοπορίας μου. Ἐφθασα λοιπὸν εἰς τὸ Βόρμι. Τί ἐστι τὸ Βόρμι, θὰ μ' ἔρωτήσῃς, καὶ σὲ παραπέμπω εὐθὺς εἰς τὸν Βέδεκερ. Σοὶ λέγω δὲ μόνον ὅτι ἔχει μεγίστην μητρόπολιν, περίπουστον διὰ τὴν ἀρχαιότητα τῆς, καὶ σοὶ τὸ λέγω οὐχὶ ἐνδίων ὡς πρὸς τὰς ἀρχάς μου καὶ χαλαρούμενος, ἀλλὰ διότι τὸ ἱστορικὸν τοῦτο προοίμιον εἶναι ἀναγκαῖον εἰς τὴν κατωτέρω, ἐμὲ αὐτὸν ἀφορῶσαν, ἀφῆγησιν. Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου μ' ἥρωτησεν ὁ σταθμάρχης ποῦ θέλω νὰ φέρωσι τὰ σκεύη μου, δηλαδὴ τὸν ἔνα καὶ μόνον μου σάκκον, καὶ νὰ μὲ δόηγκσωσιν. Ἐγὼ δ' ὅλως ξένος, καὶ οὐδὲν γινώσκων ἔκεινης τῆς πόλεως, εἶπον νὰ μὲ φέρωσιν εἰς τῶν ξενοδοχείων τὸ δ', τι ἀριστον, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ δ', τι ἔγγυτατον εἰς τὴν μητρόπολιν, δι' ἣν καὶ μόνην εἴχον ἔλθει εἰς Βόρμι. Ἐζήτησα δὲ τὸ δ', τι ἀριστον τῶν ξενοδοχείων, ἀναλογισθεὶς ὅτι εἰς πόλιν ἡτις, ἀν ἐφυλλολόγησας ἡδη τὸν Βέδεκερ, εἰδεῖς ὅτι εἶναι μικρά, ἡ ἐν αὐτῷ δαπάνη δὲν θὰ ἥτο σπουδαῖα, καὶ θὰ μοὶ ἐπέτρεπε καὶ ἔγω μιὰν φοράν νὰ καταλύσω ὡς ἐπισημότης. Ὁτε τὸ πρῶτον ἥλθον εἰς Βερολίνον, ἡναγκάσθην νὰ παραγγείλω φορέματα, διότι ἔνταῦθα οὔτε τὸ κλῖμα οὔτε τὰ ἥθη πασαδέχονται τοὺς γυμνοσοφιστάς, δ' ὁ ἔμδεις τρίβων εἴχε κατατειθῆ καὶ κατατούθη ἐπὶ τῆς ὁδοπορίας. Ὁταν δύως ἥλθειν ἡ ὥρα, παρέστη δὲ πάπτης μου καὶ μὲ ἥρωτησεν ἀν διανεγενέστατος εὐχερεστῆται νὰ πληρώσῃ τὸν λογαριασμὸν του. Ο πανευγενέστατος δύως χρήματα δὲν εἴχε καὶ δὲν ἐπλήρωσε. Μετὰ ἓνα πά-

λιν μῆνα ἐπανῆλθεν δὲ πάπτης, καὶ μὲ ἥρωτησεν ἀν δὲν Κ. Βαρόνος εὐαρεστῆται νὰ ἔξιοφλήσῃ τὰς δλίγας ἐκείνας μάρκας... Ο Βαρόνος δύως δὲν εἴχε περισσότερα χρήματα τοῦ πανευγενέστατου, δι' δὲ μετὰ τέσσαρας ἀλλας ἑδομάδας ἐπανῆλθεν δὲ πάπτης νὰ πληροφορηθῇ μήπως εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κ. Κόμητα νὰ πληρωσῃ... Τὴν φοράν ταύτην κατ' ἔξαιρεσιν εἴχον χρήματα καὶ ἐπλήρωσα, διακόψας τὴν σειράν τῶν ἀλλεπαλλήλων προσίνασμῶν μου, ἡτις ἔτεινε νὰ κορυφωθῇ εἰς τὸν Πρίγκηπα. Ο, τι ἐστερήθην δύως τότε, ἐδυνάμην τώρα νὰ τὸ ἀπολαύσω, καὶ νὰ χαιρετηθῶ πρίγκηψ, ἀν κατέλυσον εἰς τὸ πρώτιστον ξενοδοχεῖον τοῦ Βόρμι.

"Αλλ' δ σταθμάρχης, μαθὼν τὴν ἐπιυμίαν μου, ἐκάλεσεν ἔνα τῶν σκευοφόρων τοῦ σταθμοῦ καὶ τῷ εἰπέ τι κατ' ἴδιαν· οὗτος δὲ λαθὼν τὴν πήραν μου, ἐπροπορεύθη. Καὶ μεταξὺ βαίνων, «ἀριστον κατάστημα, μοὶ εἰπεν, ἐν εἰδεις συνδιαλέξεως». Εγειρε καλὸν οἶνον καὶ ἔξαιρετον ζύθον. Αἱ λέξεις δύως αὗται δὲν μοὶ ἐφάνησαν καλὰ οἰωνίζομεναι. «'Αλλ' ἔγω, τῷ ἀπεκρίθην, βέλτιστε, οὔτε οἶνον πίνω, ἀλλ' οὔτε ζύθον.» Ο, τι θέλω, εἶναι εὐπρεπὲς ξενοδοχεῖον, δημου καλῶς νὰ τρώγωσι καὶ καλῶς νὰ κοιμῶνται οἱ ξένοι». —

— «'Αριστον κατάστημα, μοὶ ἀπήντησε. Θὰ εὐχαριστηθῆτε». Αφ' οὗ ὅλιγον ἀκόμη ἐπροχωρήσαμεν, ἔξαλλος ἐγενόμην ὅτε τὸν εἰδον εἰσελθόντα εἰς τὴν αὐλὴν πενιχροῦ τινος οἴκου, δημού χυδαῖοι εἰς τὸν υπαράς τραπέζας περικαθήμενοι, ενεφοροῦντο ζύθον. «'Αλλὰ τοῦτο εἶναι καπηλεῖον, ἀθλιε, δημου μ' ἔφερες», ἀνέκραξα πλήρης δργῆς. — «'Αριστον κατάστημα, μοὶ ἀπήντησεν ἀποθέτων τὸν σάκκον μου. Πολὺ θὰ εὐχαριστηθῆτε». Εγώ δέ, ἐπειδὴ οὔτε Γερμανικὰ ικανὰ ἡξεύρω ὕστε νὰ παρατείνω τὴν φιλονεκίαν, οὔτε ἐγνώριζον ἀλληδῶς δὲν ἥτο τοῦτο ἐν Βόρμι τὸ ἄριστον τῶν καταστημάτων, οὔτε ἥθελον προσέτι νὰ προσβάλω καὶ τὸν ἐπελθόντα οἰκοδεσπότην, κακολογῶν τὸ ξενοδοχεῖον του, ὑπέκυψα εἰς τὴν τύχην μου, ἐπλήρωσα τὸν δόηγό μου, καὶ ἀνέβαλον εἰς καλητέραν περίστασιν νὰ περιβληθῶ τὸν τίτλον τοῦ πρίγκηπος. Οταν δύως εἰσῆλθον εἰς τὸ δοθέν μοι δωμάτιον, τὸ πρᾶγμα μοὶ ἐφάνη ἀφόρητον, καὶ ἀμέσως πάλιν ἔξῆλθον ἵνα ἰδῶ ἀν τι κατοικητότερον δὲν εὑρίσκω. Στρέψας δύως τότε τοὺς δρθαλμοὺς πρὸς τὸ ἀνώφλιον τῆς ἔξιωθύρας, εἰδόν ἐν αὐτῷ λίθον ἐπιγεγραμμένον, καὶ ἡ ἐπιγραφὴ ἔλεγε Δατινικοῖς γράμμασιν ὅτι ἡ οἰκία ἐκτίσθη τῷ 1574 ὡς Conventum προστητημένον εἰς τὴν Μητρόπολιν. Τοῦτο πάρκυτα μ' ἔξιλέωσε, καὶ ἀπεφάσισα οἵα δήποτε τράπεζα καὶ κλίνη καὶ ἀν μὲ περιέμενον, νὰ διανυκτερεύσω εἰς τὸ σεβάσμιον τοῦτο καὶ ἱερᾶς καταγωγῆς καπηλεῖον.

Καθ' δ λοιπὸν παρεδέχθην σύστημα ἀλληλογραφίας, σοὶ μεταδίδω τὴν σπουδαίαν ἀγγελίαν,

Ἄν δέν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ σπεύσῃς νὰ παραδώσῃς εἰς τὴν δημοσιότητα, ὅτι τὴν ἐσπέραν καὶ τὴν νύκτα ἔκεινην οὔτε ἔφαγον οὔτε ἐκοιμήθην. Εἰς τὴν πόλιν ὅμως, ἢν περιῆλθον, συνέδεσα γνωριμίαν μεθ' ἔνδος τῶν ἐπισημοτέρων πολιτῶν, εἰς δὲ, ἐκπληττώμενον διὰ τὴν ἔκλογὴν τῆς κατοικίας μου, διηγήθην ὅτι μ' ἔπειρψεν ἔκει ὁ σταθμάρχης. «Ο σταθμάρχης, ἀνεφώνησεν ...? Ο! ἔξαιρετον! Εἶναι δὲ πατήρ τῆς οἰκοδεσποίνης τοῦ καπνιλείου σου.» Τοῦτο ἔζηγε τὴν μυστικὴν παραγγελίαν τοῦ σταθμάρχου πρὸς τὸν σκευοφόρον, καὶ τοὺς ἐπανειλημμένους τούτου διῆγυρισμούς ὅτι εἶναι ἀριστον τὸ κατάστημα. Τοῦτο δὲ μοι συνέβη, οὐχὶ εἰς σπήλαιόν τι ληστῶν ἢ εἰς τινὰ τῶν Ἀπενίνων φάραγγα, ἀλλ' ἐν μέσῳ Βόρυς, εἰς ὥρας ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Μαγεντίας καὶ βολὴν λίθου ἀπὸ τοῦ Ρήνου, εἰς χώρας καθ' ἦσχύουσιν οἱ Πρωσικοὶ νόμοι, καὶ αὐτοὶ οἱ κατὰ τῶν κοινωνιστῶν, κατὰ πᾶσαν αὐτῶν τὴν αὐτηρότητα.

Ἐν τούτοις ἀφ' οὗ σ' ἔφερα εἰς τὸ Βόρυς, θὰ μὲ ἀκολουθήσῃς καὶ εἰς τὴν ἔκκλησίαν. Μικρὸν κοράσιον 12 ἢ 13 ἔτῶν μᾶς (δηλαδὴ ἐμὲ καὶ τοὺς συνοδοιπόρους μου) περιήγαγεν εἰς αὐτήν, μᾶς ἔδειξε τὰ πάντα, καὶ μετὰ φωνῆς καὶ εὐγλωττίας δμοίας πρὸς τὴν τῶν σημερινῶν Κικερόνων τῆς Ἰταλίας μᾶς ἔζηγει ἐν ἔκαστον, καὶ μᾶς ὄντας τοὺς ἴδρυτας καὶ τοὺς ἀφιερωτάς, καὶ τοὺς ἵπποτας καὶ τοὺς αὐτοκράτορας, καὶ τὰς ἐποχὰς τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θυνάτου των, μετ' ἀκριβεῖας ἦτις κατήσχυνε τὴν ἀμάθειαν μου. Ἐνθυμοῦμαι δ' ὀλίγιστα ἔξ οσταν μᾶς εἴπε, καὶ σὺ ἡζεύρεις ποῦ θὰ τ' ἀναγνώσῃς. Ἀρκεῖ δὲ νὰ σ' εἰπῶ τὸ γενεικὸν ἔξαγόμενον, ὅτι ἡ ἀπέραντος ἔκκλησία θεωρεῖται οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ κορασίου ἔκεινου, ἀλλ' ἐν γένει ἐν Γερμανίᾳ, ὡς ἐν τῶν ἀρχαιοτάτων χριστιανικῶν ἰδρυμάτων τῆς χώρας ταύτης. Εἶλκυσε δὲ τὴν προσοχήν μου δὲ ἐπίσημος πολίτης διὸ προεμνημόνευσα εἰς τὸ ὅτι ἔχει πᾶσας πανταχοῦ τὰς ἀψίδας, καὶ εἰς τὰ παράθυρα καὶ εἰς τὰς θύρας, κυκλωτερίες, καὶ ὅτι πᾶς αὐτοῦ δὲ ρύθμος ἔστιν δὲ Ρωμανικός, μεταποίησις τοῦ Ρωμαϊκοῦ. Παρεστήρησα δὲ τὰς θυρίδας τῶν διγγωδῶν πύργων καὶ ἀλλων μερῶν τῆς οἰκοδομῆς, ὅτι εἰσὶν ἀνά τρεις παρ' ἀλλήλαις, στεναιὶ καὶ μακραὶ, εἰς ἡμικύκλιον ἀπολήγουσαι, καὶ ἐντελές ὅμοιαι πρὸς τὰς τῶν ἀρχαίων ἔκκλησιδίων ἃς ἀπαντῶμεν πανταχοῦ τῆς Βλλαδος· ἔστε ἐπ' αὐτοῦ τοῦ οἰκοδομήματος ἔστι, καθ' ὅσον ἐγὼ δύναμαι νὰ κρίνω, προφανεστάτη ἡ ἀμεσος ἐπιρροὴ τῆς Βυζαντίνης ἀρχιτεκτονικῆς οὐχ ἦτον ὅμως εἰδόν, καὶ ἔδειξα εἰς τὸν σύντροφόν μου τινὰ μέρη ἔχοντα τὸ ὄξυτμητον Γοτθικὸν τόξον· ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἥσχεν, ὡς μοι ἔζηγησε, προσθήκαι μεταγενέστεραι.

Τὴν δὲ ἐπαύριον εἰς τὰς ἔξ τὸ πρωΐ,—διότι ἡ-

ἔζερεις, ὅτι δὲν ἔκοιμήθην,—ἥμην εἰς τὴν ἔκκλησίαν, καὶ παρέμεινα ἔκει κατὰ πᾶσαν τὴν διάρκειαν τῆς καθολικῆς ἱεροτελεστίας. Ἡ μητρόπολις εἶναι τῷ ὅντι καθολική διότι, ὅτε μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς διαμαρτυρήσεως διενεμήθησαν εἰς τὰ δύο θηροκεύματα αἱ ἔκκλησίαι τῆς πόλεως ταύτης εἰς ἣν εἶχε μονάσσει δὲ Λουθήρος, ἡ πρωτίστη αὕτη τῶν ἔκκλησιῶν παρέμεινεν εἰς τοὺς ἀρχαίους αὐτῆς κατόχους, καί τοι πολὺ ὀλιγοπληθεστέρους.

Τὸ ἐντὸς τῆς ἔκκλησίας ἐπισκευάζεται ἥδη ἐπικελῶς. Καθήμενος δὲπὶ ὕραν ὀλόκληρον ἐφ' ἔνδος τῶν ἑδωλίων, περιέφερον τὰ βλέμματα πέριξ, καὶ παρετήρησαν λεπτομερῶς πάντα τὰ μέση τοῦ οἰκοδομήματος. Ἐκεῖ δ' ἀφ' ἔνδος μέρους, ἐπὶ τοῦ ἔξεσμένου τοίχου, μοι ἐφάνη ὅτι διέκρινα ὡς γραμμάτας τινας κεχρωματισμένας, καὶ καθ' ὅσον εἰς αὐτὰς προσήλουν τὴν προσοχήν μου, τὰς ἔβλεπον νὰ λαμβάνωσι σχήματα καὶ ν' ἀποτελῶσι μορφάς, καὶ μέχρι τέλους ἀνεγνώρισα εἰς αὐτὰς σχεδὸν ἔξηλειμμένα ἀγιογραφικὰ συμπλέγματα, ἀλλὰ κατά τε τὸν ρύθμον, καὶ κατὰ τὴν ἀναβολὴν καὶ κατὰ τὴν πᾶσαν διάθεσιν ἐντελῶς ὅμοια πρὸς τὰς ἡμετέρας εἰκόνας, ὡστε πιθανώτατον μοι φαίνεται ὅτι Βυζαντίου χειρὶ ἐκόσμησε τὴν ἔκκλησίαν ταύτην κατὰ τοὺς χρόνους ὅτε τὸ Βυζάντιον ἔδαγεις τὴν τέχνην του εἰς τὴν βάρβαρον. ἔτι τότε Εὐρώπην. Μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν δὲ ταύτην ἡγίγνενος ἐπιμελέστερον πάντας τοὺς τοίχους τῆς οἰκοδομῆς, καὶ εἰς τρία ἔτερα μέρη ἀνεύρον ὅμοια ἔγχη, μείζονα μάλιστα τῶν πρώτων καὶ καταφανέστερα. Ὁ γνώριμός μου ὅμως ἐκ Βόρυς, εἰς δὲν ἐσπευσα νὰ διηλήσω περὶ αὐτῶν, καίτοι πολλὰς ἔχων γνώσεις τῆς Γερμανικῆς ἀρχαιολογίας, ἡγγονεῖς ὅμως ἐντελῆς, καὶ ἡροεῖτο μάλιστα τὴν ὑπαρξίαν ἔχουσας ἀρχαίων γραφῶν ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς μητροπόλεως, μέχρις οὗ τὸν ἔφερον ἔκει καὶ τῷ τὰς ἔδειξα, λαβὼν τὴν ὑπόσχεσίν του ὅτι θὰ λάβῃ πρόνοιαν νὰ προστατεύσῃ κατὰ τῶν ξεόντων τοὺς τοίχους ἐπισκευαστῶν τὰ σοβαρὰ καὶ περίεργα ταῦτα λείψανα ἀπωτάτου παρελθόντος.

Μέχρι δὲ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ σιδηροδρόμου ἔχων ἀκόμη ὥρας τινάς, περιῆλθον τὴν πόλιν, καὶ εἶδον ἐν αὐτῇ ἔνδομοχεῖα κινήσαντα τὸν φθόνον ἔμοιο τοῦ αἰγματώτου τοῦ ταπεινοῦ Couvent, καὶ εἶδον καὶ ἀλλας παναρχαίας ἔκκλησίας, περὶ ὃν δὲν σοὶ γράφω, καὶ ἐν ἀλλαις τὴν ἀρχαίων συναγωγήν. Ἡ ἐντολὴ ἡ δοθεῖσα τοῖς Ιουδαίοις «Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ κληρονομήσατε τὴν γῆν», ἔξεπληρώθη θαυμασίως, —ἔρωτησον τοὺς Ρουμανούς—, καὶ μάλιστα ἐν Γερμανίᾳ, ὅπου πᾶσα σχεδὸν πόλις ἔχει τὴν συναγωγὴν της καὶ τὴν Ιουδαϊκὴν συνοικίαν της, καὶ εἰς πᾶσας τὰς ἀλλας συνοικίας τὰς ἐπιφυγεστάτας οἰκίας ἀνηκούσας εἰς Ιουδαίους.

Ἐν Βόρυς, πλὴν τῆς ἀρχαίας ὑπάρχει καὶ νέα

